A°. 1831. N°. 62.

SURINAAMSCHE COURANT.

VRIJDAG, DEN 5 AUGUSTUS.

Publicatie.

DE GOUVERNEUR GENERAAL IN RADE

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Gelet, dat bij artikel 7 en artikel 16 van het reglement omtrent het burgerregt in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen, goedgekeurd bij 's Konings besluit van 3 Maart, d. j. No. 69, en in werking gebragt bij Publicatie van den Gouverneur Generaal van den 25 Julij d. j. (Gouvernements-blad, No. 13,) bepaald is dat er leges en emolumenten verschuldigd zijn zullen voor het inschrijven in de burger registers van de in artikel 7 opgenoemde personen en voor de admissie tot het burgerregt *in forma* te verleenen, overeenkomstig het bepaalde in het aangehaald 16 artikel.

Willende vast stellen het bedrag der uit dien hoofde verschuldigde leges en emolumenten.

ZOO IS HET, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan, te bepalen, zoo als geschiedt bij deze:

ART. 1.

Voor het toestaan van het verzoek van zoodanige personen als in artikel 7 van het reglement worden opgenoemd, om autorisatie op den ambtenaar met het houden van het burger register belast, om in dat register te worden ingeschreven zal te *Suriname*, buiten en behalve de gewone leges en emolumenten op het indienen van verzoekschriften vastgesteld, moeten worden betaald:

f 10 — leges
en *f* 5 — emolumenten.

ART. 2.

Van het verleenen van brieven van admissie tot het burgerregt *in forma*, krachtens het meer aangehaalde 16 artikel, zal te *Suriname* mede buiten en behalve de gewone leges en emolumenten op het indienen van verzoekschriften vastgesteld, moeten worden voldaan:

f 30 — leges
en *f* 20 — emolumenten.

Zullende echter voor het inschrijven derzelve in het burger-register en het uitreiken van bewijs daarvan, overeenkomstig artikel 22 van het meer aangehaald reglement, niets anders betaald worden, dan alleen de drukloonen van het af te geven bewijs van inschrijving.

De brieven van admissie tot het burgerregt *in forma*, zullen moeten zijn geschreven op een zegel van *f* 10.

ART. 3.

Behalve de verzoekschriften opgenoemd in art. 6, en welke krachtens dat artikel op ongezegeld papier kunnen worden geschreven, en die mitsdien ook uit dien hoofde bij deze van leges en emolumenten worden vrijgesteld, zullen bij alle andere rekesten tot het burgerregt betrekking hebbende, of uit het reglement deswege voortgevloeid of zich daarop grondende, moeten worden geobserveerd de bestaande of nog te emaneren verordeningen betrekkelijk het zegelregt, de leges en emolumenten.

ART. 4.

Aan de respective Hoofdbesturen in de Nederlandsche West-Indische Eilanden, wordt bij deze opgedragen om de krachtens boven aangehaalde artikelen verschuldigde leges en emolumenten, onder nadere approbatie van den Gouverneur Generaal, zoodanig te regelen, als de omstandigheden vorderen en oorbaar geacht worden zal.

En op dat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd in de Raadsvergadering gehouden alhier aan *Paramaribo* den 29 Julij 1831, het achttiende jaar van Zijner Majesteits regering.

CANTZ'LAAR.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur Generaal in Rade.
De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BURGERLIJKE STAND.

Gedurende de maand *Julij* 1831, zijn geboren:

Van het Mannelijk geslacht 3 personen.
» » Vrouwelijk » 10 »

13.

OVERLEDEN.

Van het Mannelijk geslacht 8 personen.
» » Vrouwelijk » 8 »

16.

Gehuwd: 4 paren.

TE *PARAMARIBO* OVERLEDEN GEDURENDE DE MAAND *JULIJ* 1831.

Den 4den, *Edward Bacon Joijce*, oud 31 jaren.

Den 7den, *Jacoba* van *Pietronella* van *Samson*, oud 69 jaren.

Den 8sten, *Helena Jacoba Francina Bliek*, Weduwe *P. W. Spillenaar*, oud circa 63 jaren.

Den 9den, *Juda Jacob Polak*, oud 40 jaren.

Den 13den, *Abigael Louzada*, wed. *Raphael à Cohen*, oud 81 jaren en 6 maanden.

Den 16den, *Jacquelina Treheen*, dochter van *Wilhelmina* van *de Reus*, oud 1 jaar, 9 maanden en 14 dagen.

Den 20sten, *J. H. Meijer*, oud . . . . . .

Den 21sten, *Johannes Carel*, zoon van *Petronella* van *Cato van 't IJland*, oud 1 jaar, 4 maanden en 9 dagen.

Den 22sten, *Gerard Marinus* van *Gerritse*, zoon van *Susanna* van *Miquette* van *Knoop*, oud 7 jaren, 3 maanden en 6 dagen.

Idem, *C. H. Stondebeek*, oud 28 jaren. (Milit. Hospit.)

Den 24sten, *Samuel*, zoon van *Venus* van *Louis Johannes*, oud 1 jaar, 11 maanden en 3 dagen.

Idem, *Jacoba Albertina Fereijra*, dochter van *Susanna Marja Nora*, oud 5 maanden en 14 dagen.

Den 26sten, *Wilhelmina Elisabeth Herboldt*, dochter van *Francina* van *Herboldt*, oud 2 maanden en 23 dagen.

Den 28sten, *Izak Jong*, oud 40 jaren. (Milit. Hospit.)

Den 29sten, *Hendrietta Juliana Fredericks*, dochter van *Frederica* van *Francina* van *Doesburg*, oud 1 jaar en 9 maanden.

Den 30sten, *Zwaantje* van *Anna Hartog Jacobz*, oud 85 jaren.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, den 20 Mei. *Le Courier Français* schrijft het volgende:

„Het schijnt dat de gerustheid der Ministers ten aanzien van het behoud des vredes niet blootelijk op de min of meer duistere verzekeringen der onderscheidene hoven steunt. Mag men aan geruchten geloof slaan die in de diplomatische gezelschappen nog al opgang gemaakt hebben, dan zouden de Gevolmagtigden der vijf groote Mogendheden zich, eene maand geleden te Londen verstaan hebben. Daar zou de staat van Europa naauwkeurig zijn onderzocht, en men zou zich overtuigd hebben dat de geringste vonk een brand zou kunnen doen uitslaan dien overwinnaars en overwonnen niet zouden kunnen blusschen. Ieder zou dus zijne persoonlijke bedoelingen en bijzondere belangen hebben opgeofferd aan het algemeen gevaar, en er zou eene soort van tractaat tot stand zijn gekomen. Men zou zich verbonden hebben om zich gezamenlijk te verzetten tegen die mogenheid welke, door heerschzucht gedreven, een oorlog zou aanvangen. Aangaande de zaken van Belgie en Polen, zoude men zich beloofd hebben die in der minne te schikken, zonder krenking van een der daarin betrokkene belangen.

„Deze grondslagen alzoo tusschen de Gezanten der vijf Mogendheden bepaald, zijn aan derzelver respective Hoven gezonden, en men verzekert dat er reeds een goedkeurend antwoord van Londen is ontvangen. Oostenrijk, zegt men, is de laatste niet geweest om toe te treden. De blijken welke dit Hof van deszelfs goeden wil heeft gegeven, hebben onze Ministers zoo veel vertrouwen ingeboezemd, dat zij zelfs binnen veertien dagen de toestemming dier regering tot eene ontwerping verwachten. Dat Hof zou dus een voorbeeld geven, hetwelk door Frankrijk zou gevolgd werden, door de afdanking van de helft der troepen welke Oostenrijk buiten dienst zou stellen. De evenredigheid is aldus gesteld uit hoofde van den toestand van Frankrijk, hetwelk van meer dan eene zijde kan bedreigd worden."

— De burggraaf *de Pontécoulant*, die de Parijsche vrijwilligers in Belgie heeft aangevoerd, en naderhand dit land verlaten heeft, om zich naar Polen te begeven, heeft den 9den dezer uit Metz aan het Parijsche dagblad *le National* een berigt van zijn wedervaren in Pruissen ingezonden. Hij is te Berlijn opgepakt geworden en in den kerker geworpen. Daar heeft hij twintig dagen te midden van boosdoeners van beiderlei geslacht moeten doorbrengen. Buiten de deur van zijn gevangenhok was een schildwacht geplaatst, en binnen hetzelve bevonden zich gendarmen, die zich van uur tot uur afloste, en hem dag en nacht bewaakten. Tegen wil en dank heeft hij in eene postkar moeten klimmen, om naar Frankrijk terug te keeren. Gedurende de reis werd hij door beambten van politie, die hem begeleidden, in het oog gehouden. Men wilde hem geen

gen en papier geven om te schrijven, en hij mogt op weg zelfs tegen niemand spreken. De order van vervoer was door den gezant van Frankrijk geviseerd, en daarover beklaagt de *Pontécoulant* zich ten sterkste, gelijk mede over het gansche gedrag van dien gezant.

POLEN.

WARSCHAU, 19 Mei. In de Staats-Courant leest men: officieele berigten van onze hoofdarmee zijn er niet ingekomen. Den 4den tegen den middag had er een voor ons voordeelig gevecht plaats op den regter vleugel der armee aan gene zijde van Kaluczijn. Den 6den werden er op verscheiden punten door onze troepen verkenningen gedaan. Men is van gevoelen dat de maarschalk Diebitsch, die zich vroeger op onzen regter vleugel bij Kuflen werpen wilde, thans zich naar den linker vleugel bij Kamienzijk en Roadzijnn Bugwaarts wenden zal. Den 23sten April heeft de Grootvorst Michael zijn hoofdkwartier naar Suwalki verplaatst, terwijl hij met de gardes op marsch naar Samogitië was.

— De Staats-Courant behelst een brief van den generaal kwartiermeester des Poolschen legers Pronzijnski, aan den chef van den generaalstaf der Russische armée, gedagteekend uit het Poolsche hoofdkwartier den 1sten Mei, waarin hij den Russischen generaal uit naam van den Poolschen generaalissimus meld, dat de keizerlijke ukase tegen de Lithauers, die, als broeders der Polen, het zwaard opgevat hadden om hun vaderland te bevrijden, hem noodzaakte den veldmaarschalk Diebitsch onder het oog te brengen, dat de uitvoering der bij gezegde ukase gedreigde straffen van de Poolsche zijde respresailles tegen de 16,000 in zijne magt zijnde krijgsgevangenen, misgaders tegen degenen, die het krijgsgeluk hem nog verder in handen mogt doen vallen, ten gevolge zou hebben, en dat, wanneer dan de verbittering tot een graad mogt stijgen, die het karakter der Polen zoo weinig betaamt, de daaruit voortvloeijende verschrikkelijke gevolgen in het oog der tijdgenooten en der nakomelingschap alleen op degenen zouden vallen, die het eerst aanleiding daartoe gegeven hadden.

MENGELWERK.

STAAT- EN ZEDEKUNDIGE BESPIEGELINGEN DER GEBEURTENISSEN.

Het is waarlijk als of geheel Europa met eene revolutionaire koorts bezocht is, wier bedwelmende invloed even als eene pest-ziekte schijnt voort te woeden.

Men staat verwonderd en verbaasd over de woelingen die elders plaats hebben, om de bestaande orde te verbreken, en men mag wel eens overdenken, en vragen, welke de oorzaken van al die verwarringen en ontevredenheden zijn, die thans onder het menschdom heerschen. Het antwoord hierop zou kunnen zijn, raadpleegt de geschiedenis, dan zal men ontwaren, dat in de welvarendste landen, Staten of volken, die het fortuin begunstigd heeft, om vele schatten te vergaren, de hartstogten het sterkste in beweging gebragt zijn, om weelderig en wellustig te leven, en dienvolgens ook zoo zedeloos, dat het niet mogelijk is, om bestendig door zachte wetten te worden geregeerd.

Frankrijk en Belgie leveren er de overtuigendste bewijzen van op, daar zij na vijftien jaren rust en vrede te hebben genoten, waarin koophandel en fabrijkwezen tot eene hoogte gestegen zijn, die alle standen hebben doen bloeijen, eene welvaart doen genieten die zij nimmer hebben gekend. Maar helaas! zij zijn, om bovengemelde redenen, niet bestand om die welvaart te behouden.

De zucht naar rijkdom, eer en aanzien is den mensch van nature aangeboren; van daar, dat men onophoudelijk werkzaam is (de een meer, de andere, minder) om dat doel te bereiken. Hoe vermogender men wordt, en hoe meer het getal dier vermogenden toeneemt, des te meer haat, nijd, wangunst, partijdigheid en andere hartstogtelijke ondeugden er onder het menschdom beginnen te heerschen. Die rijk is, die is ook wijs, of verbeeldt het zich te zijn, en geregtigd om mede te regeren.

De een laat zich veel voorstaan op zijn oud adelijk geslacht, en matigt zich daar veel door aan. De andere op zijn groot geldvermogen, dat zijne ouders of grootouders, door nijverheid, slinks en regts, bij een verzameld hebben.

Deze zou men den nieuwbakken adel kunnen noemen; ook brengen deze vele weelderige kinderen voort, die insgelijks ongeschikte wezens zijn, om stille onderdanen van den Staat te wezen. Dan heeft men nog een ander soort van adel, die eene vertooning maken, even als of zij van adelijk geslacht waren. Namelijk: dezulke, die, uit landbouwers, fabriekanten, ambachtslieden, winkeliers, tappers en herbergiers enz.; getrokken worden; die hunne kinderen uit den stand rukken, waarin zij geboren zijn (zoo als helaas; bij velen het geval is), die door ingebeelde verpligting, het opkomende geslacht eene zoogenaamde fatsoenlijke opvoeding moeten geven. De zonen moeten op de studie, om regtsgeleerden, theologanten of andere geleerden te worden. Van daar dat men overal zulk een overvloed van die heele halve geleerden vindt, die hoofdzakelijk de wereld beroeren.

De jonge dochters moeten modes leeren, om als galante coquetten te kunnen dienen, en ongeschikt gemaakt worden om als goede huisvrouwen en welleventde moeders te kunnen werkzaam zijn. De minvermogende klassen, die ook al dat fatsoenlijke willen na-apen, zijn zeer begeerig om van de jongens kantoorbedienden te fokken, en van de meisjes, winkeldochters en mode maaksters te formeren. Zoo dat het getal, hetwelk met die fatsoenlijke affaire zoekt aan den kost te komen, en met hart en ziel reikhalst naar hooge en lage ambten of bedieningen, *legio* is!

De adelijke geslachten, die in weelde en wellust zijn opgevoed, zoo als die heldhaftige jongelieden, die van brooddronkenheid en wispelturigheid niet weten wat zij zullen uitrigten, die niets doen, of liever niets anders doen, in de societeiten, koffijhuizen, kroegen, herbergen, en estaminets hun gehemelte streelen, en hunne hersenen en zintuigen ontstemmen met geestrijke dranken, faro of lambik, en onder het gebruik van dat vocht plannen smeden, dus de bestaande orde te verbreken hetgeen zij meesterlijk in dat welvarende *Frankrijk* en *Belgie* tot stand hebben gebragt, waardoor alle omliggende troonen en altaren schudden en beven.

Het behoeft wel geen nader betoog, dat de welvaart oorzaak is van al die onheilen. Doch dit zullen wij er nog bijvoegen: door welvaart vervalt men in weelde; bij de weelde komt hoogmoed, gepaard met pracht en zwier, en alle andere soorten van luxen die de voorboden en eindelijk den gewissen ondergang van den Staat veroorzaken.

De geschiedenis levert hiervan genoegzame bewijzen op. Het aloude Griekenland, het weleer bloeijend Cartago, dat nu geheel verdwenen is, en het gewezene colassale Romeinsche Keizerrijk, dragen er de onwedersprekelijke getuigen van, wat er van eene Natie wordt die zich geheel aan de weelde gewijdt heeft; zoo als dat roemruchtige Frankrijk (bron van alle ondeugden), thans eene Natie die door geheel Europa beroemd is, door het leveren van alle soorten van zedeloozen of zede bedervende modellen.

Men ondervindt ook dat in alle Rijken en Staten waar die modellen worden aangenomen, of nageboolst, de Volken in oproer geraken. Het is of die Parijsche mode poppen inwendig met eene bedorven Fransche ziel verzonden worden, en de Aannemers van dat poppen goed met die zelfde rampzalige zeden besmet worden. Men kan geen fatsoenlijk mensch meer zijn, of men moet met die Fransche modes prijken; het is zelfs te triviaal om de moedertaal te spreken, als men in de fatsoenlijke gezelschappen wil verkeeren.

Die zede bedervende etiquetten zijn bij alle standen zoo diep ingeworteld, dat de een den anderen tot voorwerp van bespotting is geworden; en dienvolgens is bij vele het gulle, ongekunstelde, maatschappelijke verkeer, in valsche vriendschap veranderd, ook zijn pars tijdigheid en wangunst op 's menschen hartstogten zoo verschrikkelijk in werking gebragt, dat men alle Troonen en Altaren, indien het mogelijk was, omver zou halen.

,, Die vreesselijke partijdigheid, waarvan de weelde het zaad is, dat op den akker der welvaart verbouwd wordt, door de drukpers uitgebreid, en door de Dagblad-schrijvers als milde gewers van den wasdom gezegend. Als de vruchten rijp zijn en wel ingeoogst, dan zal men kunnen proeven, of dezelve wrang of bitter, dan of zij zoet zijn.

ADVERTENTIEN.

Ter requisitie van den Edel Groot Achtbare Heer Procureur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, zal de Exploicteur bij den *Hove van Civile en Criminele Justitie*, op Heden den *vijfden* Augustus 1831, 's morgens de klokke *negen* uren, ter Kastelenije van voorschreven Hof, ten overstaan van de Wel Edele Gestrenge Heeren Raden, publiek verkoopen:

Den Neger-Slaaf, genaamd: KWAMIE, aankomende den Boedel J. L. RELOTIUS, zijnde gemelde Neger-Slaaf in de Fortresse *Zeelandia* te bezigtigen.

Paramaribo, den 5 *Augustus* 1831

De Exploicteur,
N. L. BRAAM.

De Exploicteur bij den Hove van *Civile en Criminele Justitie dezer Kolonie*, zal op den 19den Augustus 1831, publiek bij Executie verkoopen: de reeds geannonceerde Effecten van den Boedel S. ABEN-DANON.

Daar zoo wel de conditiën waarop deze Effecten verkocht zullen worden, als de termijnen van betaling afwijken van die gene welke bij Executie verkoopen gebruikelijk zijn, zoo kan van het een en ander, visie genomen worden, ten Kantore van den Exploicteur voornoemd, alwaar ook de inventarissen ten dien fine, gereed liggen.

Paramaribo, den 3 *Augustus* 1831.

De Exploicteur,
N. L. BRAAM.

Op authorisatie van de Commissie uit het Gemeente Bestuur, tot de zaken van de *Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer*, zullen de gequalificeerde KURATORS, aan de Heeren ABM. DE LEON qq. en EGBERT VAN EMDEN qq., overgeven den Boedel en Nalatenschap van wijlen ESTHER D'ANAVIA, Wed. A. N. MONSANTO FILS.

Paramaribo, den 4 *Augustus* 1831.

De Scriba bij de Commissie voornoemd,
R. GOLLENSTEDE.

Op *HEDEN* VENDU, ter *Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer*, van Meubelaire Goederen, Mans- en Vrouwen Kleederen, enz., enz., aankomende diverse *Desolate* Boedels.

Paramaribo, den 5 *Augustus* 1831.

De Ondergeteekende, heeft tot deszelfs *Gemagtigden* aangesteld, den Heer FRIEDRICH GUSTAF BERTELSMANN.

Paramaribo, den 2 *Augustus* 1831.

D. F. BOEDDINGHAUS.

Kapt. F. J. VLIEGER, voerende het Schip *de Henriette en Henrij*, zal den 13den dezer, zijnen Brievenzak sluiten, en de reis naar *Amsterdam* aannemen.

Kapt. J. H. ARENDS, voerende het Nederlandsche Kof-Schip *Joseph*, zal den 18 dezer, deszelfs Brievenzak sluiten, en de reis naar *Antwerpen* aannemen.

Paramaribo, den 3 *Augustus* 1831.

GEORGE FINSIJ, vertrekt uit deze Kolonie.

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.